

РЕШЕНИЕ

№ 5792

гр. София, 12.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.01.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

**ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов
Елеонора Попова**

при участието на секретаря Ива Лещарова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **11240** по описа за **2025** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Образувано е по касационна жалба на К. К. Д., подадена чрез адв. Б., против Решение № 3375/10.09.2025г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 1-и състав, постановено по НАХД № 16605/2024 г., с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 24-4332-021356 от 05.09.2024г., издадено от началник сектор в отдел "Пътна полиция" към СДВР, с което на касатора е наложено административно наказание "глоба" в размер на 200 лева на основание чл. 179, ал. 2 вр., ал. 1, т. 5, предл. четвърто от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, за нарушение на чл. 25, ал. 2 от същия закон.

Релевират се доводи, че оспореното решение е постановено при допуснати съществени процесуални нарушения и в противоречие с материалния закон, поради което се иска неговата отмяна. Твърди се, че неправилно районният съд е приел, че от събраните по делото доказателства безспорно се установява приетата с НП фактическа обстановка. Изтъква се, че АУАН е съставен в нарушение на разпоредбата на чл. 40, ал. 3 ЗАНН, както и че не са спазени законовите изисквания на чл.42, ал.1 ЗАНН и чл.57, ал.1 ЗАНН.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован не се явява, и не се представлява. По делото е постъпила молба от адв. Б., процесуален представител на касатора, в която заявява, че не възразява да се даде ход на делото в негово отсъствие. Посочва, че поддържа жалбата по аргументи, изложени в нея и моли за уважаването ѝ, претендира разноси, сторени в рамките на

първоинстанционното производство.

Ответникът - началник сектор в отдел "Пътна полиция" при СДВР, редовно призован, не изпраща представител в съдебно заседание. В писмени бележки от 14.01.2026г., чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на подадената касационна жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К. дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Намира оспореното решение за правилно.

Административен съд София-град, VI-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице - страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Според фактическите установявания на въззивната инстанция, въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, К. К. Д. е правоспособен водач на МПС с придобити категории С, М, СЕ, В, АМ, ТКТ, ВЕ, като му е издадено СУМПС №[ЕИК]/20.09.2024 г., валидно до 20.09.2034 г.

На 26.08.2024 г., К. Д. управлява лек автомобил марка „О.“, модел „3.“, с рег. [рег.номер на МПС], в [населено място] по [улица]с посока от [улица]към [улица]. На предната дясна седалка-до шофьорското място, като пасажер се возила свидетелката А. Т. Д.. Д., управлявайки лек автомобил марка „О.“, модел „3.“, с рег. [рег.номер на МПС], достигнал намиращото се на пътен възел АМ „С.“ и Околовръстен път кръгово кръстовище, чието платно за движение се състояло от три пътни ленти, при което навлязъл и предприел движение по средната от трите ленти в кръстовището с кръгово движение. Около 12:50 часа, на 26.08.2024 г., в района на кръговото кръстовище, находящо на пътен възел АМ „С.“ и Околовръстен път, Д., управлявайки лек автомобил марка „О.“, модел „3.“, рег. [рег.номер на МПС], и движейки се в средна лента, предприел маневра цялостно навлизане в съседна лента - от средна към дясна, за да излезе от кръговото движение на изхода за [улица], при което не пропуснал насочилия се към изхода на кръговото кръстовище за [улица]и движещ се в дясната пътна лента лек автомобил марка „М.“, модел „Ц 200“, с рег. [рег.номер на МПС], управляван от свидетеля Е. И. И., при което между двете превозни средства настъпило пътнотранспортно произшествие. В резултат на настъпилото пътнотранспортно произшествие са причинени материални щети, както на лекия автомобил марка „О.“, модел „3.“, с рег. [рег.номер на МПС], така и по лекия автомобил марка „М.“, модел „Ц 200“, рег. [рег.номер на МПС]. След настъпилото пътнотранспортно произшествие автомобилите не са преместени. Между участниците в настъпилото пътнотранспортно произшествие възникнал спор относно механизма на настъпването му, поради което за реализираното ПТП Д. подал сигнал на тел. 112.

За лекия автомобил марка „М.“, модел „Ц 200“, рег. [рег.номер на МПС], е сключена застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите с полица № BG/22/123003769979 от 18.12.2023 г. с начало 18.12.2023 г. и край 17.12.2024 г. Застрахователната полица № BG/22/123003769979 за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите е прекратена предсрочно на 03.04.2024 г. заради „невнесена вноска“.

На място във връзка с възникналото пътнотранспортно произшествие е изпратен полицейски екип от „Пътна полиция“ СДВР, част от който са свидетеля Р. Б. Б. и Ж. Й. Й.. Пристигналите на местопроизшествието полицейски служители огледали щетите по двата автомобила и изслушали двамата водачи. Д. и свидетелят И., като водачи на пътните превозни средства, участвали в

пътнотранспортното произшествие, попълнили саморъчни декларации, в които всеки от двамата посочил обстоятелствата на ПТП и причините за настъпването му. Свидетелят Р. Б. Б. съставил Протокол за ПТП № 2024-1022-12521-1 от 26.08.2024г. ведно със скица, в които отразил обстоятелствата и механизма на настъпилото пътнотранспортно произшествие. Полицейските служители, използвайки служебен таблет, заснели щетите по двата автомобила. В Протокол за ПТП № 2024-1022-12521-1 от 26.08.2024г. свидетелят Б. отразил, че в резултат на настъпилото пътнотранспортно произшествие били причинени материални щети, както следва: по лекия автомобил марка „О.“, модел „3.“, с рег. [рег.номер на МПС] - „странична дясна част“, а по отношение на лекия автомобил марка „М.“, модел „Ц 200“, рег. № 2616 ХТ - „предната броня, ляв фар, преден капак, ходовата част, лява джанта и др“.

Свидетелят Р. Б., в присъствието на К. Д. и на Ж. Й. Й. - свидетел при установяването на нарушението, съставил АУАН серия GA, № 1375033/26.08.2024г., с който повдигнал срещу К. Д. административнонаказателно обвинение за извършено нарушение по чл. 25, ал. 2 от ЗДвП, вследствие на което е реализирано ПТП. Актът е предявен на Д., който го подписал и посочил, че има възражения срещу него. На Д. е връчен и препис от АУАН.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН К. Д. не е депозирал възражения срещу съставения АУАН серия GA, № 1375033/26.08.2024г.

Въз основа на АУАН серия GA, № 1375033/26.08.2024г., е издадено и обжалваното Наказателно постановление № 24-4332-021356/05.09.2024г., издадено от Д. Д. Д. - началник сектор в СДВР, отдел „Пътна полиция“ СДВР, с което на К. К. Д., на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 179, ал. 2, вр. чл. 179, ал. 1, т. 5, пр. 4 от ЗДвП, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 (двеста) лева за нарушение на чл. 25, ал. 2 от Закона за движение по пътищата.

Въз основа на така установената фактическа обстановка въззивният съд е обосновал извод, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. НП е законосъобразно и издадено от компетентен орган, като по безспорен начин се установява извършването на нарушението по чл. 25, ал. 2 от ЗДвП, обстоятелствата, при които е извършено, както и лицето, което следва да бъде санкционирано. Намерил е, че описаното в НП нарушение е извършено и наложеното за него наказание е правилно определено.

Така постановеното решение е правилно.

Фактическата обстановка, след анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал - показанията на свидетелите И., Д. и Б. и писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, е правилно установена по делото от Софийски районен съд, като не е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на събиране и преценка на доказателствените материали по делото или такова, довело до ограничаване процесуалните права на страните в административнонаказателното производство.

Разпоредбата на чл. 25, ал. 2 от ЗДвП предвижда, че при извършване на маневра, която е свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента, водачът е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се движат по нея. Когато такава маневра трябва едновременно да извършат две пътни превозни средства от две съседни пътни ленти, с предимство е водачът на пътното превозно средство, което се намира в дясната пътна лента. Съответно разпоредбата на чл. 179, ал. 2 вр., ал. 1, т. 5, пр. 4 от ЗДвП гласи, че който поради движение с несъобразена скорост, неспазване на дистанция или нарушение по, ал. 1 - в случая неспазване на правилата за предимство, причини пътнотранспортно произшествие, се наказва с глоба в размер 200 лв., ако деянието не съставлява престъпление.

Касаторът Д. е предприел маневра - навлизане от средна лента в крайна дясна лента без да се

убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, а именно без да пропусне движещия се в крайната дясна лента на движение лек автомобил "М. Ц200", като реализира ПТП. Преценката е следвало да направи Д., тъй като той е предприел маневрата - навлизане в съседно платно. Касаторът е следвало да съобрази местоположението, посоката и скоростта на движение на другия лек автомобил.

Решаващият съд е обосновал извод за осъществяване на вмененото на касатора нарушение, който се подкрепя изцяло от установените по делото факти. СРС е събрал всички относими и възможни доказателства и не е налице неизяснена фактическа обстановка, каквито са твърденията на жалбоподателя. Няма данни, че по делото са налице и други доказателства, необходими за изясняване на фактическата обстановка. Основните възражения на касатора се свеждат до това, че не е изяснена фактическата обстановка в хода на произведеното ПТП. В хода на административнонаказателното производство е изготвен Протокол за ПТП със схема на ПТП, скицата на ПТП към протокола, а от касатора е попълнена декларация, в която собственооръчно е посочил, че е съгласен със скицата на ПТП, изготвена от органите на Пътна полиция.

Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Така установената от специалния закон доказателствена сила на редовно съставените АУАН действително не е обвързваща за съда в съответствие с разпоредбите на чл. 14, ал. 1, чл. 305, ал. 3 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН и Постановление № 10/1973 г., поради което във фазата на съдебно оспорване АУАН се цени наред с всички останали събрани по делото доказателства. При положение, че другите събрани по делото доказателства не само не внасят съмнение относно описаната в АУАН фактическа обстановка, а напротив - я потвърждават, правилно решаващият съд я е приел за установена по несъмнен и безспорен начин.

Относно наведените в касационната жалба доводи за нарушение на разпоредбите на чл.40, ал.3 от ЗАНН, настоящият състав посочва, че в производството по съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до отмяна на НП на това основание. АУАН е съставен в присъствието само на един свидетел, посочен като свидетел "при установяване на нарушението", а нарушението може да се установи не само когато свидетелят непосредствено е присъствал при проверката на място, а и когато се е запознал със събраните по преписката доказателства. В случая процесното нарушение е установимо въз основа на приобщените писмени доказателства-декларации на участниците в ПТП, протоколи на ПТП, поради което е допустимо актът да бъде съставен в присъствието на този/тези свидетел/свидетели, които непосредствено са се запознали със събраните доказателства и въз основа на които са установили, че е налице съставомерно и доказано нарушение. А фактът, че свидетел по установяване на нарушението е само едно служебно лице, а не повече от едно, е допустимо от разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН. Защото законът си служи с множествено число, с цел да мотивира контролните органи в санкционния акт да посочват всички лица, които са станали свидетели на нарушението, за да се изясни в по-голяма степен има ли извършено нарушение чрез техните възприятия. Но когато свидетел на извършване или установяване на деянието е било само едно лице, е допустимо единствено то да се впише като такова в съставения АУАН. Противното би означавало да се стигне до хипотеза извършените или установените в присъствието само на един свидетел деяния да останат несанкционирани, което не е целта и смисъла на закона.

Не може да бъде споделено и заявеното оплакване за нарушение на разпоредбите на чл. 42, ал. 1 от ЗАНН, респ. чл. 57, ал. 1 от ЗАНН. Както в акта, така и в издаденото въз основа на него НП се съдържа подробно и ясно описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено - посочено е на кой участък от пътя какви действия е извършвал санкционирания

водач на МПС и как тези действия са предизвикали ПТП. Предвид факта, че касатора се защитава срещу фактите, от описанието в НП може да се направи извод, че същият е разбирал в какво деяние е обвинен, още повече, че същият сам е дал сведения пред полицейските служители, описвайки в приложената към административната преписка декларация механизма на настъпилото ПТП. Както в АУАН, така и в НП са изложени конкретни факти, въз основа на които да се направи извод, че начинът, по който се е движело МПС е различен от предвидения в ЗДвП, като водачът на автомобила е предприел маневра, свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента и не пропуска ППС, които се движат по нея, с което реализира ПТП. Фактът на извършването на описаните в НП маневри е достатъчен, за да бъде направен извод за съставомерност на нарушението по чл. 25, ал.2 от ЗДвП, за което законосъобразно е санкциониран с налагането на глоба в размер на 200 лв., на основание чл. 179, ал. 2 вр. чл. 179, ал. 1, т. 5, пр. четвърто от ЗДвП.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и нарушения на процесуалните правила. Въззивният съд е изградил изводите си въз основа на изброените доказателства, като е обсъдил и доводите на страните. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и са изложени съображения във връзка с наложеното административно наказание.

По тези съображения, решението не страда от пороците релевирани в касационната жалба, поради което, като валидно, допустимо и правилно, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото на основание чл. 63д, ал. 3 и ал. 4 от ЗАНН на ответника по касация се следват разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер от 66.47 евро /130 лева/, съгласно чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

Мотивиран от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд София-град, VI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3375/10.09.2025г., постановено по НАХД № 16605/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 1-и състав.

ОСЪЖДА К. К. Д., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 66.47 евро, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.